

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 25. oktober 2010
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2010-748/21-0479
Dok.: KHE41501

Spørgsmål nr. 125 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

”Ministeren bedes oversende et notat, der beskriver de forhandlinger, som regeringen har ført med EU, om at få en parallelaftale på Konkursforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000), hvilke argumenter EU har lagt til grund for ikke at ville indgå en parallelaftale med Danmark, samt hvilke konsekvenser den manglende parallelaftale har og vil få for Danmark.”

Svar:

På det civilretlige område anmodede Danmark i 2001 om at blive tilknyttet følgende retsakter på mellemstatsligt grundlag:

- Konkursforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs)
- Bruxelles II-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn)
- Forkyndelsesforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager)
- Bruxelles I-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område)

I april 2002 tog Kommissionen stilling til den danske anmodning. Kommissionens fandt, at denne løsning kun kan anvendes i undtagelsestilfælde og udgøre en overgangsordning samt kun kan accepteres, hvis Danmarks deltagelse fuldt ud er i Fællesskabets og dets borgeres interesse, og hvis de krav, der stilles til Danmark, er iden-

tiske med dem, der stilles til alle medlemsstaterne, således at det sikres, at bestemmelser med samme indhold gælder i Danmark og i de øvrige medlemsstater. Kommissionen lagde herved vægt på, at Danmark suverænt kan beslutte at give afkald på forbeholdet, såfremt man fra dansk side ønsker at blive tilknyttet samarbejdet.

På den baggrund blev det fra Fællesskabets side besluttet at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og Danmark vedrørende Bruxelles I-forordningen og forkyndelsesforordningen, mens Danmarks anmodning ikke blev imødekommet for så vidt angår konkursforordningen og Bruxelles II-forordningen.

Konsekvenserne for Danmark af, at konkursforordningen ikke gælder for Danmark, er, at Danmark står uden for EU-samarbejdet om gensidig anerkendelse af konkurser. Bortset fra i forhold til Sverige og Finland, hvor den nordiske konkurskonvention finder anvendelse, betyder det, at spørgsmålet om virkningerne af en dansk konkurs i de øvrige EU-lande afgøres efter det pågældende EU-lands egen lovgivning. Spørgsmålet om virkningerne i Danmark af en konkurs i et andet EU-land, bortset fra Sverige og Finland, afgøres tilsvarende efter dansk ret.